

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4641** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Дамянов Уинд“ ЕООД“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. И. К., „Кария Уинд“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. И. К. и „Марин Енерджи“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. И. К., срещу Решение № Ж-282 от 30.03.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. С последното на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба 3/ е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11ИН-1332/10.02.2023г., подадена от представител на дружествата.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалния закон и несъобразяване с целта на закона. По същество оплакванията са както следва: Неправилно КЕВР е преценил характера на жалбата, а от там и производството по нея. Твърди се, че с вх. № Е-11ИН-1332/10.02.2023г. е подадена жалба по общият ред по чл. 22 от ЗЕ, а не искане по см. на чл. 276 от АПК за привеждане на изпълнение на

влязъл в сила административен акт. Неправилно е било и тълкуването от адм. орган на договорите, сключени между оспорващите дружества и оператора ЕРП Север. Тук се твърди, че в сключените договори не е имало клауза, по силата на която след изтичане на определен срок договорите се прекратявали. Сочи се, че не са налице и други обективни предпоставки, които да пречат на изпълнение на коментираните договори. В тази връзка се твърди, че не е налице хипотезата на чл. 282, ал. 1, т. 7 от АПК по отношение на влязло в сила решение № Ж-632/08.11.2022г. на КЕВР, с което е бил задължен операторът ЕРП Север да изпълни определени задължения.

Иска се решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание оспорващите дружества редовно призовани, не изпращат представител. В писмено становище по делото се поддържа жалбата и се претендират разноски по делото, за което се представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрк. Д., който моли за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна "ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР" АД се представлява от адв. К., моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„Дамянов Уинд“ ЕООД, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД са независими производители на електрическа енергия, сключили договори за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа с № 3073-2008-П-В11-60/14.03.2011г., № 3003-2008-П-В11-61/14.03.2011г. и № 3216-2009-П-В11-62/14.02.2011г. с „Е.ОН България мрежи“ АД, по настоящем "ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР" АД. Към тези договори са сключени анекси, общо 7 бр. и допълнителни споразумения.

Видно от приложеното по делото решение № Ж-632/08.11.2022г. на КЕВР /л. 20-25/ регулаторът е задължил ЕРП Север АД, в 30 дневен срок да извърши съгласуване на представените проекти, които са разработени съгласно сключените с „Дамянов Уинд“ ЕООД, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД договори и анекси, а именно:

1. Проект „Реконструкция на извод „Крумово“ 20kV в ЗРУ 20kV“;
2. Проект „Реконструкция на извод „Новаково“ 20kV в ЗРУ 20kV“;
3. Проект „поле Мерене 110 kV в подстанция „М.“;
4. Проект „Монтаж на реклоузери в разделна точка РОС „А. панорама“ на ВЕЛ „Крумово“ 20 kV и ВЕЛ „Новаково“ 20 kV;

Производството пред административния орган е започнало по жалба с вх. № Е-11ИН-1332/10.02.2023г. /л. 103-110/ от „Дамянов Уинд“ ЕООД, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД с твърдения, че ЕРП Север не изпълнява влязло в сила решение № Ж-632/08.11.2022г. на КЕВР. Искано е КЕВР да санкционира ЕРП Север АД и повторно да бъде задължено дружеството да изпълни своите „законови, лицензионни и договорни задължения“.

С писмо изх. № Е-11ИН-00-1332/24.02.2023г. на КЕВР на осн. чл. 142 и чл. 143 от Наредба 3 от ЕРП Север е изискано становище и е дадена възможност за представяне на доказателства за изпълнение на решение № Ж-632/08.11.2022г.

С вх. № Е-11ИН-00-1332/10.03.2023г. е постъпило такова от ЕРП Север, в което се поддържа, че договорите с „Дамянов Уинд“ ЕООД, „Кария Уинд“ ЕООД и

„Марин Енерджи“ ЕООД са изтекли, поради което е налице правна невъзможност за изпълнение на решението на Комисията по см. на чл. 282, ал. 1, т. 7 от АПК.

По жалба с вх. № Е-11ИН-1332/10.02.2023г. е изготвен доклад и е предложен вариант за решение. Видно от протокол № 110/30.03.2023г. на закрито заседание по т. 4 от дневния ред КЕВР е разгледала жалбата и е прекратила производството по преписката. Решението е взето с два гласа „ЗА“, от които единият е на член на комисията със стаж в енергетиката.

При така установените факти от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 17 от 2015 г. регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР, като според чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР е колегиален орган, състои се от 5 членове, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав /чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 35 от 2015/. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав "Енергетика", който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав "Водоснабдяване и канализация", който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ, бр. 9 от 2022 г. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 от ЗЕ. Визираните разпоредби от ЗЕ в редакции, относими по време към процесния административен акт, очертават обстоятелствата, при наличието на които комисията разполага с компетентност да постанови решение като оспореното понастоящем такова. Видно от извлечението от Протокол № 110 от 30.03.2023 г. /л. 94-98/ се установява, че на закрито заседание, проведено на 30.03.2023 г. от тримата членове на състав "Енергетика" на КЕВР са присъствали двама – председателят и един член със стаж в областта на енергетиката, които са гласували "за". Т. е. заседанието на специализирания състав "Енергетика", на което е постановено процесното решение, е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 35 от 2015 г. кворум /двама от трима членове/, а решението е постановено при наличие на

предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. мнозинство.

Предвид изложеното съдът приема, че Решение № Ж-282 от 30.03.2023 г. на КЕВР е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая.

След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал. 1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредбата.

Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката - чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Независимо от гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че КЕВР е допуснал съществено процесуално нарушение, което е довело до неправилно приложение на материалният закон. Ответникът не е съобразил подаденото до него искане /жалба/ като произнасяйки се по същество е приел, че жалбоподателите „Дамянов Уинд“ ЕООД“, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД нямат правен интерес от подаването на жалбата, поради липса на валидни договори /прекратени/. Твърденията на ЕРП Север Ад, изцяло възприети от КЕВР са, че договори с № 3073-2008-П-В11-60/14.03.2011г., № 3003-2008-П-В11-61/14.03.2011г. и № 3216-2009-П-В11-62/14.02.2011г. са прекратени. Този извод не намира опора в закона и в доказателствата по делото.

Процесните договори за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия от 14.03.2011г. са сключени по реда ЗЕ и Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата (ЗВАЕИБ, обн., ДВ, бр. 49 от 19.06.2007 г., отм., бр. 35 от 03.05.2011 г" в сила от 03.05.2011г.). При сключването им не е бил предвиден конкретен срок за тяхното действие, видно от чл. 2, ал. 1, в който се казва, че "Присъединяването на обекта трябва да се извърши съгласно част трета на Наредба № 6/09.06.2004г. за присъединяване на производители

и потребители на ел. енергия към преносната и разпределителните ел. мрежи.

Съгласно чл. 13, ал. 7 от ЗВАЕИБ (отм.), срокът за присъединяване на енергийния обект се определя в договора за присъединяване и е не по-дълъг от заявения от производителя срок за въвеждане в експлоатация на енергийния обект. По отношение на условията за присъединяване е била приложима Наредба № 6 от 9.06.2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6 от 9.06.2004 г., обн., ДВ, бр. 74 от 24.08.2004 г., отм., бр. 31 от 04.04.2014 г., в сила от 04.04.2014 г.), като към нея препраща самият ЗВАЕИБ (чл. 13, ал. 2). Съгласно чл. 57, ал. 6 от нея, срокът за изпълнение на договор за присъединяване на електрическата централа се договаря съобразно заявения по-чл. 51, ал. 1, т. 2 срок — това е срокът за въвеждане в експлоатация на централата.

През 2011г. ЗВАЕИБ е отменен с приеман на Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Съгласно § 6, ал. 1, т. 1 от ПЗР на ЗЕВИ присъединяването на енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, за които има сключени договори за присъединяване към съответната електрическа мрежа, се извършва по досегашния ред, ако производителят - страна по договора, към датата на влизането в сила на закона, е платил цена за присъединяване или е поел задължението за изграждане на присъединителни и други съоръжения от мрежата съгласно Наредба № 6 от 9.06.2004 г. В конкретния случай „Дамянов Уинд“ ЕООД, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД са поели задължение за изграждане на присъединителни съоръжения.

Впоследствие през 2012г. е приет Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 29 от 2012 г., в сила от 10.04.2012г.). Сключените договори за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия попада под действието на § 19 от ПЗР ЗИД ЗЕВИ, съгласно който по отношение на договорите за присъединяване, сключени към датата на влизането в сила на този закон, се прилагат сроковете по чл. 29, ал. 6, действали до влизането в сила на този закон. Съгласно чл. 29, ал. 6 от ЗЕВИ, в редакцията на текста съгласно ДВ, бр. 35 от 2011г., договорът за присъединяване е със срок не по-дълъг от срока за въвеждане в експлоатация на обекта на производителя и съоръженията за присъединяването му, но не повече от две години, когато въвеждането в експлоатация е предвидено да се извърши на един етап.

В ал. 7 на чл. 29 от ЗЕВИ е регламентирано, че отговорността на страните при неспазване на условията и сроковете по предварителния договор за присъединяване и по договора за присъединяване се урежда в съответния договор. В ал. 8 на чл. 29 ЗЕВИ законодателят е предвидил, че процедурата за присъединяване се прекратява при неизпълнение на някое от изискванията по ал. 1 и 5. В тези случаи становището по чл. 23, ал. 5 за условията и начина за присъединяване се смята за невалидно, съответно предварителният договор се смята за прекратен.

В чл. 7 на процесните договори изрично е посочено, че присъединяването на обектите ще се извърши на три етапа (подробно разписани). Действително, в самите договори страните не са договорили конкретен срок на действие на същите, от което навежда на извод, че договорите следва да се считат за безсрочни, в какъвто смисъл е и претенцията на оспорващите.

При анализ на цялостната разпоредба на чл. 29 се налага извод, че договорът се смята за прекратен само в случаите на ал. 1 и 5, като не е предвидено прекратяване на

процедурата при просрочие на двугодишния срок по ал. 6. Предвидено е обаче последиците от просрочието да се уговарят между страните в подписания между тях договор - чл. 29, ал. 7 от ЗЕВИ. Следователно, разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ЗЕВИ е диспозитивна, нарушението ѝ не води до прекратяване на договора за присъединяване, а евентуално до санкции за неизправната страна. Също така следва да се отбележи, че страните са уговорили и начините за прекратяване на договорите (чл. 28 – 31), сред които няма клауза за изпълнение или забавено изпълнение.

Приемайки безкритично тезата на заинтересованата страна ЕРП Север АД, административният орган се е произнесъл по въпрос, който не му е подведомствен. Действително, КЕВР може да се позове на гореописаната нормативна уредба, но мотиви в тази насока липсват в Решение № Ж-282/30.03.2023г.

Тук е мястото, където следва да се посочи, че в хода на съдебното производство са представени анекс № 7 към договори с № 3073-2008-П-В11-60/14.03.2011г., № 3003-2008-П-В11-61/14.03.2011г. и № 3216-2009-П-В11-62/14.02.2011г. (л. 188, л. 204 и л. 218), съгласно които прогнозните срокове за изграждане на съоръженията и присъединяване на обектите са удължени до 20.11.2024г. Действително анекси № 7 са от 20.06.2023г., т.е. след произнасяне на КЕВР по жалбата, но по арг. от чл. 142, ал. 2 от АПК следва да бъдат взети предвид. Или с други думи казано страните „Дамянов Уинд“ ЕООД“, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД и "ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР" АД не приемат, че коментиранията по-горе договори са прекратени.

При горните съображения съдът намира, че Решение № Ж-282 от 30.03.2023г. на КЕВР е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Доколкото Комисията не се е произнесла по съществуващата жалба с вх. № Е-11ИН-1332/10.02.2023г., то делото следва да бъде изпратено на КЕВР за произнасяне, съобразно даденото от съда тълкуване на закона, в т.ч. ПЗР на ЗИД ЗЕВИ (ДВ, бр. 86 от 2023 г., в сила от 13.10.2023 г.).

При този изход на спора основателна е претенцията на представителя на жалбоподателите за присъждане на разноски по делото. Същата следва да бъде уважена в размер на 750 лева съобразно списък по чл. 80 от ГПК на л. 174 от делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Дамянов Уинд“ ЕООД, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД Решение № Ж-282 от 30.03.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, като незаконосъобразно

ВРЪЩА делото като преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх. № Е-11ИН-1332/10.02.2023г., в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона изложени в мотивите на решението, при спазване на сроковете за разглеждане и издаване на решение по реда на Закона за енергетиката и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на Дамянов Уинд“ ЕООД, „Кария Уинд“ ЕООД и „Марин Енерджи“ ЕООД сумата от 750

(седемстотин и петдесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: